

uit de Herberg

Het vechtgebied [pag. 12/13]

Na een aantal maanden voor me uit schuiven en blijven rondkijken naar een geschikte plaats voor een retraite/stilteweek, kwam ik op de site van de Herberg terecht. Tijdens het lezen op de site van de Herberg kwam er een goed gevoel en rust over me heen. Toch kon ik niet gelijk besluiten om een datum te plannen: net vakantie gehad, net een kleinzoon, veel ingepland werk voor de periode die ik voor ogen had, etc. Uiteindelijk heb ik na een aantal weken twijfelen de knoop doorgehakt en mezelf veilig via de site aangemeld.

Hierop werd gereageerd met een telefoontje van Jan. Na één en ander besproken te hebben, was mijn aanstaande verblijf een feit. Jan zou mijn begeleider zijn. Dit is een mooie bijkomstigheid van de retraiteweek: er wordt voor je “gezorgd”, wat overigens niet verplicht is, maar aangeboden wordt als mogelijkheid. Vanaf het telefoontje tot aan de daadwerkelijke retraiteweek zat nog ca. 6 weken, zodat ik er langzaam naar toe kon groeien: het was de eerste keer dat ik zoiets zou gaan doen en daarom vond ik het best spannend.

Uiteindelijk was het zover. Op maandag 1 februari vertrok ik richting Oosterbeek. Toen ik de Herberg binnenkwam, wist men gelijk wie ik was: ik voelde me dan ook direct thuis. Ik werd naar de bibliotheek gebracht in afwachting van Jan. Daar heeft Jan me het één en ander verteld over zichzelf en de Herberg. Mijn kamer lag in het Koetshuis: speciaal voor retraitegasten. Omdat ik op dat moment de enige gast was, werd mij gevraagd of ik het erg vond om te eten bij de gasten van de Herberg. Jan liep mee naar mijn kamer

en ondertussen werd mij verteld wat de etenstijden waren én dat ik ’s avonds corvee had in de vorm van tafel afruimen en dekken. Ook hadden we een afspraak gepland voor de volgende ochtend.

De kamer was eenvoudig, maar bijzonder smaakvol ingericht. Na vertrek van Jan, heb ik mijn koffer gepakt, naar mijn kamer gebracht en uitgepakt. Mijn retraite(mid)week was begonnen! Wat een rust, een mooie omgeving en wat voelde het “thuis”. Mijn eerste maaltijd was die van de middag. Goed verzorgde warme maaltijd, met sinds lange tijd een hernieuwde kennismaking met God. Bidden, zingen, lezen uit de bijbel bij de maaltijden en dagopening in de pas gemaakte kapel, waar je je desgewenst ook even kan terugtrekken, waren de items die structuur gaven in mijn week. Daarnaast was ik vrij om te doen en te laten wat ik wilde. En ik heb gedaan wat ik wilde: gewandeld in de mooie omgeving, tijden voor het raam staan mijmeren, veel geschreven over alles wat mij op dat moment bezig hield, maar ook wat ik op een dag had

gedaan en gedacht. Verder gelezen uit een Bijbels dagboek, Bijbel en een eigen meegebracht boek. Die week twee gesprekken gehad met Jan: een waardevolle ervaring met eveneens een vertrouwd gevoel, waar ik veel kwijt heb gekund, maar ook handvatten en tips mee kon nemen.

Waar ik echt verbaasd over was, was het feit dat de tijd daar (met alle rust en ontspanning) net zo snel ging als in mijn leven met mijn 36-urige baan, met daarnaast het nodige thuis. Dit heeft ook inzichten gegeven. Maar het was wel te kort! Het had van mij een aantal dagen langer mogen duren.

De rust, goed slapen (beter dan thuis), structuur, liefdevolle sfeer en op jezelf aangewezen zijn, heeft gemaakt dat ik met een leeg hoofd en vol energie weer richting huis vertrok. Maar wel met het voornemen terug te komen!

Lia

voorwoord

Een nieuw nummer van Uit de Herberg. Op de Pietersberg staan de bomen volop in het blad. Het ziet er weer prachtig uit. Gasten maken dan ook volop gebruik van de gelegenheid om in de natuur te wandelen. Dat geldt ook voor de retraite-gasten waarover u kunt lezen in dit nummer.

Ds. P. Nobel heeft een boeiend referaat gehouden op de Herbergdag. Het thema was: de rol van het gebed in het pastorale gesprek. De samenvatting vindt u in dit nummer. De column van Jan Venderbos gaat ook over een belangrijk aspect van het gebed: het vechtgebed. Vechten en bidden, is dat niet tegenstrijdig? De Herberg wil graag fungeren als het verlengstuk van de gemeente. Dat betekent dat contacten met de gemeente belangrijk zijn. We komen ook graag naar uw gemeente. Uit de gemeenten komen ook de vele vrijwilligers. Een echtpaar beschrijft de ervaringen als vrijwilliger. In dit nummer wordt u nader geïnformeerd over de stand van zaken betreffende de exploitatie en begroting. De Herberg kan ook in deze zin niet zonder de steun van vele gemeenten en particulieren. Bovenal vragen we u om de Herberg op te dragen in uw gebeden. Dat dit huis er mag zijn tot eer van God en zo tot zegen van gasten.

We hopen dat u met veel interesse kennisneemt van deze Uit de Herberg.

Anne van laar

inhoud

- 2** retraite een ervaring
- 3** voorwoord
- 4/5** de rol van het gebed in het pastorale gesprek
- 6** cursus
- 8/9** jaarverslag en jaarrekening 2009
- 10/11** portret van vrijwilligers
- 12/13** column
- 14** de Herberg op uw kring- of gemeenteavond
- 15** agenda
- 16** colofon

De rol van het gebed in het pastorale gesprek

ds. P. Nobel

Op 24 april 2010 was er weer de jaarlijkse Herbergdag. De Herbergdag is bedoeld voor predikanten, ambtsdragers, pastoraal werkenden en geïnteresseerde gemeenteleden en had dit jaar als thema “Zullen we bidden?” In dit artikel is een samenvatting van het referaat opgenomen, dat Ds. P. Nobel uit Waddinxveen gehouden heeft.

1. WAT IS PASTORAAT?

Pastoraat zouden we kunnen omschrijven als ‘de ander helpen om in zijn/haar unieke levenssituatie, Jezus Christus, de Goede Herder, na te volgen’.

Nu heeft het pastorale gesprek vanouds, in de traditie van de reformatie, zijn oorsprong in opzicht en tucht. Maar, steeds meer is pastoraat nodig in probleemsituaties. En op dat pastoraat heb ik in deze lezing bijzonder het oog, het zogenaamde psychopastoraat.

Het gaat dan met name om die pastorale situaties waar langdurige aandacht nodig is vanwege psychische problemen of stoornissen.

Daarbij is de relatie tussen de pastor en de pastorant gekenmerkt door een zekere dubbelheid. Aan de ene kant is er een principiële gelijkwaardigheid.

Aan de andere kant is de relatie asymmetrisch, omdat de pastor, of dat nu een ambtsdrager is of een pastoraal werker, namens God en namens de gemeente komt.

2. WAT IS BIDDEN?

Een eenvoudige omschrijving van het gebed is: praten met God. En dat is waar. Tegelijk is bidden ook: zoeken naar God, worstelen met God, je schuld belijden voor God, je hart uitstorten voor God, je vreugde en verdriet Hem vertellen.

In zijn commentaar op Jesaja 63: 16 geeft Calvijn een eenvoudig, maar indrukwekkend antwoord op de vraag: wat is bidden? Het gebed is niets anders dan het uitbreiden van onze ziel tot God. En elders tekent hij aan: Als we bidden doen we niets anders dan onze gedachten en wensen voor God uitstorten. Het gebed is dus geen leeg ritueel, maar een heel persoonlijk gesprek tussen God en mens.

Waarin ligt de vrijmoedigheid om als zondig mens tot de heilige God te naderen? Wel, de vrijmoedigheid om te bidden ligt in Gods beloften, waar anders in? In het gebed mogen we ons vastklemmen aan wat God heeft toegezegd.

3. WELKE ROL HEEFT HET GEBED IN HET PASTORALE GESPREK?

A. HET GEBED IS GERICHT OP DE ONTMOETING MET GOD

Het gebed in het pastorale gesprek mogen we zien als een ontmoeting met de levende God die betrokken is bij de nood van Zijn kinderen. Dat betekent dat in het gebed als ontmoeting met God de problemen in een geloofsperspectief worden geplaatst.

Er is meer dan materie en psyche. Gebed verbreedt en verandert ook het perspectief. Juist hier kan de pastor als tegenstem functioneren.

B. HET GEBED IS GERICHT OP DE GESTELDHEID VAN HET HART

Het tweede wat ik over de rol van het gebed in het pastorale gesprek wil zeggen is dat het daarin gaat om een geestelijke hartsverandering, om een aanpak van de hartsgesteldheid en het hartsinzicht.

In het gebed wordt ons hart voor het aangezicht van de levende God gebracht.

Vanuit de gerichtheid op het hart komt er in het gebed ook ruimte voor schuldbelijdenis en berouw, en voor besef en aanvaarding van de gebrokenheid van de schepping.

C. HET GEBED IS GERICHT OP GODS BELOFTEN VAN HERSTEL

Het derde wat ik wil noemen heeft te maken met wat ik straks zei bij de vraag 'wat is bidden?' We ontdekten toen dat bidden is: je vastklemmen aan de beloften van God in Zijn Woord.

Wel, in een pastorale setting denken we dan aan de vele beloften van herstel in de bijbel, als het gaat om onze medische, psychische en geestelijke levenssituatie.

Juist in het gebed tijdens het pastorale gesprek mag ik een beroep doen op de beloften van God in de verwachting dat Hij antwoordt. Ik voor mij vroeg me af of we ons dat wel voldoende bewust zijn.

4. WANNEER EN WAT MOETEN WE BIDDEN?

Ik hoop dat duidelijk is geworden dat het gebed in het pastorale gesprek meer is dan een ritueel dat er nu eenmaal bij hoort, een vanzelfsprekendheid. Dat het ook meer is dan een afsluitingsritueel, een

middel om het gesprek te beëindigen. Het gebed is geen middel, maar 'Mitte', centrum van het gesprek.

A. VALKUILEN

Tegelijk moet het gesprek er wel toe leiden. Het is niet goed als het gebed uit de lucht komt vallen en geen enkele relatie heeft met het besprokene. Ik wil in dit verband een aantal valkuilen noemen:

- Het gevaar dat het gebed misbruikt wordt als vervanging van een gesprek over God of geloof.
- Een andere valkuil is, dat je het gebed voor pedagogische of evangeliserende doeleinden gebruikt.
- Nog een valkuil is dat je bidt om dingen die je in het gesprek niet durfde te zeggen.

Voorwaarde voor het goed 'functioneren' van het gebed in het pastoraat is daarom dat de pastorant zich daarin betrokken voelt. Er moet hem of haar gevraagd worden of er gebeden mag worden.

B. WAAR WE WEL EN NIET OM BIDDEN

Ondertussen zal de pastor niet elk gebedsthema zonder meer in het gebed willen opnemen:

- Ik denk aan de gesprekspartner die vraagt om te bidden om genezing in een volkomen uitzichtloze situatie of om het terugkomen van een definitief weggegene partner.
- Ook moeten we ervoor waken dat het gebed de rol zou gaan vervullen,

dat de dingen op God worden afgewenteld, terwijl de pastorant zelf iets moet gaan doen.

Gebed doet geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van de pastorant, maar onderstreept die juist: wie God bij zijn problemen betreft, kan zich er zelf vervolgens niet meer van af maken.

C. WANNEER BIDDEN WE NIET?

Het kan ook voorkomen dat er geen vrijmoedigheid is tot gebed, gezien de nood of de ontredde van de ander. Als u een gesprek hebt gehad waarin iemand eigenlijk alleen maar uitgeraasd heeft. Ik denk bijv. aan een gesprek bij huwelijksproblemen.

Of een gesprek waarin het wederkerig vertrouwen of respect ontbreekt. Wanneer de kloof groot is, mag u van het geforceerde gebed niet verwachten dat dit ineens een brug zal slaan. We komen in het pastorale gebed immers samen voor Gods aangezicht, maar dan moet dat 'samen' ook van tevoren ervaren zijn. Wanneer daar ruimte voor is moeten we uitleggen, waarom er niet gebeden wordt.

5. VRIJMOEDIGHEID EN SCHROOM

In het pastoraat is het een vertrouwd beeld, dat de pastor bidt. Maar, en ik formuleer dat als vraag: theologisch is het toch geen probleem om ook ruimte te geven aan de pastorant om te bidden?

Valt immers de asymmetrie tussen de gesprekspartners in het gebed voor Gods aangezicht niet weg?

En voegt het bovendien niet iets toe wanneer ook de pastorant bidt? Juist omdat mensen in het direct aanspreken van God in het gebed zich soms ook meer uiten dan richting de pastor.

Wij zijn vaak erg beschroomd om hardop te bidden. Wanneer wij echter onze schroom overwinnen, ontdekken we, dat voor het aangezicht van God alle franje wegvalt. Voor Zijn aangezicht staan we zowel als pastor als pastorant als zondaren die alleen van Zijn genade kunnen leven.

Wij kunnen ons zorgen maken over hoe we het gebed moeten formuleren. Zorg besteden aan de formulering van het gebed is dan ook een goede zaak. Maar een gebed hoeft niet mooi te zijn. Het moet wel echt zijn. Graag geef ik in dit verband een mooie uitspraak aan u door: God verstaat nooit woorden waarin het hart ontbreekt. Hij verstaat wel ons hart als woorden ons ontbreken.

6. GEBED EN BIJBEL LEZEN

Over het gebruik van de Bijbel in het pastoraat zou veel te zeggen zijn, het zou een aparte lezing vragen. Nu noem ik slechts het verband dat er is tussen bidden en Bijbel lezen. En juist dat kan helpen om de hierboven genoemde schroom te overwinnen.

Immers, in een pastoraal gesprek is het spreken tot/met God (bidden) nauw verbonden met het luisteren naar God (lezen van de Schrift). Bid-

den is ten principale een bidden naar het Woord.

Het is altijd bidden op grond van de beloften. En dat neemt onze verlangenheid voor een deel ook weg. We hoeven alleen maar te reageren op wat Gods ons voorzegt in Zijn Woord. Het komt niet in de eerste plaats aan op ons concrete en correcte vragen.

7. DE KRACHT VAN HET GEBED

Gebed verandert een mens, zeggen we wel. Ik geloof dat dat ook geldt voor het gebed in het pastorale gesprek. Ik merk bij sommigen de vrees: heeft het gebed een therapeutische werking? En mogen we überhaupt wel zo over het gebed spreken? Het gebed is immers gericht op God en het gaat toch om Zijn eer? Ik zou willen zeggen: van een gelovig gebed gaat een helende werking uit en hoe kan dat ook anders? Twee redenen:

- Laten we het gericht zijn op Gods eer en de heling van ons leven niet uit elkaar trekken. Als de Here helend aanwezig is in ons leven, komen wij tot ons doel en Hij tot Zijn eer.
- Als mensen bestaan we toch uit lichaam, ziel en geest? En onze psyche en onze geest zijn toch met elkaar verbonden en werken toch op elkaar in? In die zin kan het gebed de pastorant daadwerkelijk veranderen en helen naar lichaam, ziel en geest (Jakobus 5:15).

Jaarverslag en jaarrekening 2009

Het jaar 2009 was een bijzonder jaar voor Stichting De Pietersberg. Per 1 januari 2009 kwam de organisatie geheel op eigen benen te staan, nadat eind 2008 met de IZB, vereniging voor zending in Nederland, een ontvlechtingsovereenkomst was gesloten. De ontvlechting had geen invloed op de inhoud van het werk. Evenals voorheen zijn in De Herberg gasten opgevangen die, om wat voor reden dan ook, even afstand moesten nemen van hun woon/werksituatie en zich wilden bezinnen op levensvragen. In 2009 verbleven 149 gasten gemiddeld 5,2 weken in De Herberg.

Het financiële beheer, de fondsenwerving en de publiciteit - voorheen verzorgd door de IZB - wordt nu door en onder verantwoordelijkheid van Stichting De Pietersberg uitgevoerd. In het jaar 2009 werd het CBF keurmerk toegekend; daarmee wordt aangegeven dat de stichting op een verantwoorde wijze wordt

bestuurd en op een transparante en doeltreffende wijze omgaat met de haar toevertrouwde middelen.

Vanaf eind 2009 biedt de Herberg de mogelijkheid van een kortdurend verblijf (midweek) om stil te worden voor God. Deze retraitsgasten hebben een eigen programma en kunnen desgewenst enkele pastoraal gesprekken met een van de gastenbegeleiders voeren.

De Herberg zou niet kunnen draaien zonder de steun van de meer dan 100 vrijwilligers. Mede dankzij hen kan de Herberg een plaats van gastvrijheid zijn.

De Herberg wordt gefinancierd door zo'n 200 honderd diaconieën van gemeenten, die behoren tot de Protestantse Kerk in Nederland. Zij collecteren voor de Herberg of stellen een gift ter beschikking. Diaconieën van andere kerkgenootschappen dragen veelal bij

als een gemeentelid te gast is geweest in de Herberg, enkele van deze diaconieën steunen de Herberg structureel. Daarnaast wordt door gasten een - niet kostendekkende - bijdrage voor het verblijf betaald. Omdat De Herberg geen therapeutisch, maar een pastoraal centrum is, komt de bijdrage veelal geheel voor eigen rekening van de gast. Slechts een enkele zorgverzekeraar vergoedt het verblijf. Retraitsgasten betalen een bijdrage op basis van de werkelijke kosten van het verblijf. Met deze bijdragen kan ook een deel van de vaste kosten van de Herberg worden gefinancierd.

Zoals uit de samenvatting van de exploitatie 2009 en de begroting blijkt, zijn de kosten veel hoger dan de opbrengsten. Weliswaar zijn in 2009 als gevolg van de verzelfstandiging incidentele kosten gemaakt, bij ongewijzigde kosten en opbrengsten is er structureel sprake van een tekort. Omdat bij de ontvlechting door de IZB een fonds is meegegeven, kan

Stichting De Pietersberg enkele jaren met een exploitatietekort draaien. Binnen enkele jaren moet er echter een sluitende exploitatie zijn. In ons fondsenwervingsplan wordt er van uitgegaan dat de bijdragen van diaconieën en particulieren vanaf 2010 met respectievelijk 10% en 20% per jaar stijgen.

Voor belangstellenden is het volledige jaarverslag 2009 beschikbaar op onze website. Desgewenst kan een exemplaar van het jaarverslag 2009 en/of van de jaarrekening 2009 worden opgevraagd bij Stichting De Pietersberg.

	Begroting 2010 €	Realisatie 2009 €	Begroting 2009 €
Baten			
Baten uit eigen fondsenwerving	274.400	256.541	231.500
Baten uit beleggingen	15.000	18.360	25.200
Overige baten	100	341	0
Som der baten	289.500	275.242	256.700
Lasten			
Besteed aan doelstellingen			
MDC de Herberg	564.500	555.416	531.200
Het Koetshuis	50.900	48.291	48.300
Cursussen en bewustmaking	2.200	2.136	2.100
Project gastopvang	2.000	1.869	1.900
	619.600	607.712	583.500
Af: bijdragen doelgroep	316.400	248.211	294.400
Totaal besteed aan doelstellingen	303.200	359.501	289.100
Werving baten			
Kosten eigen fondsenwerving	49.400	41.343	34.200
Kosten beleggingen	0	0	0
Totaal werving baten	49.400	41.343	34.200
Kosten beheer en administratie	53.200	54.365	65.200
Som der lasten	405.800	455.209	388.500
Resultaat	-116.300	-179.967	-131.800

Portret van vrijwilligers

wie zijn wij?

We zijn ruim 40 jaar met elkaar getrouwd, hebben drie getrouwde zoons en elf kleinkinderen. We wonen in het mooie Zuid-Hollandse dorp Bergambacht. In onze kerkelijke gemeente zijn we betrokken bij het bezoekwerk. Ongeveer eens in de vier weken zijn we als stafvervangers in “de Herberg”.

HOE ZIJN WE MET DE HERBERG IN CONTACT GEKOMEN?

We wisten van het bestaan van de Herberg omdat er wel eens gemeenteleden naar toe gingen. Omdat Goof bijna uit het arbeidsproces zou treden, wilden we graag iets samen gaan doen. Zou dit iets voor ons zijn, vrijwilliger in de Herberg? Na een gesprek met een echtpaar dat als stafvervanger in de Herberg werkzaam was, werd onze interesse nog groter. Tijdens een themadag in de Herberg

hebben we wat informatiemateriaal mee naar huis genomen. Op basis van verdere telefonische informatie werd een afspraak gemaakt voor een persoonlijk gesprek.

Wat in eerste instantie niet onze bedoeling was, werd ons wel gevraagd: "Willen jullie als stafvervangers komen?" Na een paar keer met andere stafvervangers te hebben meegelopen zijn we het in september 2007 voor de eerste keer alleen gaan doen. We hebben er tot nu toe nog geen spijt van.

WAT IS ONZE MOTIVATIE ONS IN TE ZETTEN VOOR DE GASTEN VAN DE HERBERG.

Onze wens is in de eerste plaats iets te mogen betekenen voor een medemens in nood, een luisterend oor te hebben en een stukje mee te lopen in een moeilijke situatie.

Mede omdat we zelf ook in een moeilijke situatie hebben gezeten, kunnen we sommige dingen misschien iets beter aanvoelen. Daarbij komt het Woord van Jezus zelf uit Mattheus 25: "Voor zoveel gij dit aan Mij

minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dit Mij gedaan".

Het gaat er niet om dat wij een goed gevoel hebben. De dankbaarheid van de gasten die je terugkrijgt, doet ons goed.

WAT DOEN WE DE WEEKENDEN DAT WE IN DE HERBERG ZIJN?

Allereerst zijn we er voor de gasten. 's Middags om half vier na de overdracht begint onze dienst. We hebben de zorg voor koffie, thee, telefoon. Voor de maaltijden zijn er de keukenvrijwilligers. Het beginnen en het eindigen van de maaltijd komt voor onze rekening. 's Avonds zitten we gezellig in de huiskamer, er worden spelletjes gedaan of er wordt gewoon met elkaar wat gepraat. Om half 10 houden we de avondsluiting; we lezen, bidden en zingen met elkaar. Na nog wat gedronken te hebben zoekt ieder zijn/haar eigen kamer op. Als alles opgeruimd is gaan wij naar het naastgelegen Koetshuis om daar de nacht door te brengen. Ook daar zijn

we telefonisch bereikbaar voor de gasten. Op zondag na het ontbijt gaat een van ons met een gedeelte van de gasten naar de kerk. Anderen luisteren via internet of op hun kamer of kijken naar Nederland zingt.

Na de kerkdienst drinken we koffie en na de warme maaltijd en afwas schrijven we ons verslag in de overdrachtsmap. Daarna zorgen we nog voor koffie/thee en om half vier komen andere stafvervangers het weer van ons overnemen en zit onze taak erop.

Wilt u ook iets voor een naaste betekenen, dan kunnen wij u dit vrijwilligerswerk van harte aanbevelen. Je krijgt er zoveel voor terug!

Voor verschillende vacatures mbt vrijwilligerswerk verwijzen we u graag naar de website. www.pdcdeherberg.nl

Goef en Wil van Herk

Het vechtgebed

In dezelfde tijd dat ik las dat dit blad een themanummer zou wijden aan gebed las ik ook iets heel anders: dat Nederlanders uitzonderlijk goed zijn in K-1. U zult zeggen: wat is dat nu weer? Ik wist het ook niet, maar het blijkt een keiharde vechtsport te zijn: slaan, schoppen, beuken, bijna alles is geoorloofd. Nederlanders (uiteraard mannen) zijn daar meester in.

In mijn hoofd kwamen die verschillende dingen bij elkaar; bidden en vechten.

Ik heb de indruk dat Nederlanders niet zo sterk zijn in bidden. Ik heb in ieder geval twijfels bij de mannen. Sowieso krijg je weleens het idee dat religie, spiritualiteit en geloven vooral een zaak voor vrouwen is. Wij in de Herberg zien ook vooral vrouwelijke gasten. Het sterke geslacht (...) zien wij veel minder. Ook bij de retraits. Ik denk dat dat vooral te maken heeft met een raar idee over bidden: dat je bijvoorbeeld pas gaat bidde als je er zelf niet

meer uitkomt. Dan zoek je het bij een hogere macht. En mannen zijn graag zelf actief. Ze voeren oorlog of...in vreedstijd: ze managen graag, liefst in het groot. Ze ondernemen, zijn uit op expansie (veroveren graag) of, in rustiger tijden: doen onderzoek, maken plannen van aanpak, plegen analyses, evalueren, nemen besluiten, sturen op afstand. Eventueel vragen ze in gebed over dit alles een zegen. Mannen zijn veel minder in staat om stil te staan. Ze durven dat niet zo goed: stil staan bij trage vragen: bij bv. het feit dat ondanks hun geweldige inzet de maatschappij maar beperkt

maakbaar is, laat staan de persoonlijke levens van hen zelf of anderen. Daarbij stil staan en bij de vraag hoe je je daartoe verhoudt, daar is lef voor nodig. Je zou er zelf wel eens door

kunnen veranderen! Het idee dat bidden en stil staan vooral een zaak voor vrouwen is heeft wellicht ook te maken met een beperkte visie op gebed: dat dat vooral praten is en

daar zijn vrouwen immers dol op... En ik moet toegeven: er zijn ook vormen van retraite en gebed die haast in de (luxe) wellness-sfeer zitten. Spiritueel bezig zijn en bidden is dan vooral die broodnodige aandacht aan jezelf geven, vooral luisteren naar jezelf.

In de bijbel wordt aandacht gegeven aan andere vormen van gebed.

Zo is er ook het vechtgebed*. Daarvoor zou ik kunnen verwijzen naar wat geschreven staat van Jezus Christus, maar hier verwijs ik naar het relaas rond aartsvader Jacob, zo'n oerman uit de Schriften. In Genesis 32 wordt verteld dat hij vocht met God. Gebed en gevecht zijn niet tegenstrijdig. Gebed en gevecht en gesprek zijn niet los van elkaar te denken. Maar, lezen we, het kan je wel invalide maken. Ook hier de gelijkenis met K-1, want daarin lopen de deelnemers ook nogal wat verwondingen op.

Nog iets: het gevecht van Jacob vond plaats in de nacht. Dat is een tijd waarin we vooral

passief zijn, slapen. Maar vaak moet er gevaakt en soms ook gevochten worden. Als het daglicht wegvalt en vaak tegelijk daarmee alle illusies waar we onszelf overdag mee bedriegen. Of we moeten vechten met een duistere kant in onszelf...

Pieter Oussoren noemt Jacob in zijn Naardense Bijbel een Godsvechter. In het licht van de volgende morgen is hij bijna een smekeling. Paulus, nog zo'n mannetjesputter, plaatst het gebed daarom in het kader van de wapenrusting. Niks rozengeur. Wel bij maneschijn: in nachtwaken. Lees maar na in Efeze 6. Er zijn ook nog nachten waarin ik droom. Die gaan steeds vaker over mannen die geen softie willen zijn. Over mannen die het lef hebben te bidden.

Jan Venderbos

** Ik ben hierbij ook geïnspireerd door het dagboek van Willem Barnard, Orthodox of niks.*

De Herberg op uw kring of gemeenteavond

Graag vullen wij een avond (ook ander dagdeel is mogelijk) voor uw kerkenraad, gemeente, vereniging of kring in. Omdat we de Herberg zien als een verlengstuk van de christelijke gemeente komen we graag naar u toe. Tijdens zo'n bijeenkomst staat het werk van de Herberg centraal. Naast een inleiding laten we een DVD zien, zodat u een indruk krijgt wat de Herberg doet en voor wie de Herberg iets kan betekenen.

In het Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg is veel ervaring opgedaan in het pastoraal begeleiden van mensen in moeilijke levenssituaties. Deze expertise is verwerkt in diverse cursussen. Die cursussen beslaan twee dagdelen. Ze zijn bedoeld voor ambtsdragers, pastoraal werkenden, bezoekdames en -heren

en belangstellenden. Iedere deelnemer aan de cursus ontvangt een werkmap.

De cursussen hebben de volgende thema's:

- Hoe nu verder? Rouwen en troosten.
- Wat ben ik waard? Over zelfvertrouwen en geloof.
- Nooit mooi weer? Omgaan met mensen met een depressieve stoornis.
- Zoek het maar uit! Over omgaan met conflicten.
- Eenzaamheid. Wat kan de gemeente betekenen voor mensen die kampen met gevoelens van eenzaamheid.

Voor verdere informatie kunt u zich wenden tot Alide Snitselaar
aasnitselaar@pdcdeherberg.nl

JUNI

- 5 **Oosterbeek, Koetshuis De Pietersberg: kerkenraad Barneveld** informatie over de Herberg
- 7 **Werkendam: kerkenraden en pastorale werkgroep Hervormde Kerk** informatie over de Herberg en het pastorale gesprek
- 8 **Sliedrecht: Vrijwilligers bezoekwerk Hervormde Gemeente** thema-bespreking “Nooit mooi weer omgaan met depressie in de gemeente”
- 8 **Oosterbeek, Koetshuis De Pietersberg: bijeenkomst voor ouderen Hedel** informatie over de Herberg
- 26 **Renswoude: Kerkenraad Protestantse Kerk** informatie over de Herberg en rol van gebed in het pastoraat

SEPTEMBER

- 13 **Asperen: vrouwengroep** informatie over de Herberg

OKTOBER

- 6/13 **Cursus in Hei en Boeicop** :“*Hallo contact: communicatie in relaties*”

NOVEMBER

- 13 **concert Oosterbeek, Koetshuis De Pietersberg:** m.m.v. André van Vliet, Jan Lenselink en Mark Wester. Zie website
- 17 **Hardinxveld – Giessendam: Koffieochtend Hervormde Kerk** informatie de Herberg
- 25 **Katwijk aan Zee: Wijkavond Hervormde gemeente Andreas** De Herberg en Gods verborgen omgang
-

OOK U KUNT DE HERBERG STEUNEN!

Blij en dankbaar zijn wij voor de vele giften die het afgelopen jaar bij ons zijn binnengekomen. Veel diaconieën en particulieren ondersteunden ons door een bijdrage te leveren aan onze exploitatiekosten. Wij willen u hiervoor, ook namens onze gasten, heel hartelijk dankzeggen.

Er is veel geld nodig om onze exploitatie in de komende jaren sluitend te krijgen. Om te voorkomen dat de prijs een drempel is voor onze gasten om de stap naar de Herberg te zetten, willen wij de vergoeding, die de gasten betalen (€ 42,50 per dag, dat is € 1.785 voor een verblijf van 6 weken) niet verder verhogen. Door uw bijdrage maakt u het mogelijk dat mensen gebruik kunnen maken van dit unieke huis.

Daarom doen wij een verzoek om de Herberg ook in 2010 te steunen. U kunt dat doen door een gift over te maken op onze bankrekening, maar U kunt bijvoorbeeld ook uw plaatselijke diaconie vragen om eens een collecte te houden voor de Herberg.

Mogen wij ook in 2010 op uw bijdrage rekenen? Alvast bedankt voor uw betrokkenheid.

Geert Rietveld, medewerker fondsenwerving
grietveld@pdcddeherberg.nl.

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 3 keer per jaar

Een abonnement is gratis!

Geef uw gegevens door per e-mail:

info@pdcddeherberg.nl

of per telefoon: 026-334 22 25

REDACTIE: Anne van Laar, Marja Korevaar

FOTO'S: Marja Korevaar, Alide Snitselaar

VORMGEVING: beeldspraak communicatie-

vormgeving Zwolle, www.bldsprk.nl

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg

Stichting de Pietersberg

Pietersbergseweg 19, 6862 BT, Oosterbeek.

T 026-334 22 25, info@pdcddeherberg.nl

www.pdcddeherberg.nl

BANKREKENINGNUMMER: 47.79.73.817

de Herberg

